

วิเคราะห์ตัวละครในนวนิยายเรื่องคนในนิทาน ของกร ศิริวัฒน์
Analysing Characters from Korn Siriwatno's *People in Story*

มาลีษา ดือรามแม^{1*} มูนี่ มุซอ¹ ญามีละห์ กิละ¹ นุรฮายาตี อีแต¹ และขวัญตา ทวีสุข²
Malisa Deramae^{1*} Mune Musor¹ Yamilah Kila¹ Nurhayatee Etaa¹ and Khwanta Thaweesuk²

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ตัวละครในนวนิยายเรื่องคนในนิทาน ของกร ศิริวัฒน์ ในด้าน พฤติกรรม บทบาท เพศวิถี และความขัดแย้งของตัวละคร โดยใช้ระเบียบวิธี การวิจัยเชิงเอกสาร ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมของตัวละครในนวนิยายเรื่องคนในนิทาน มี 4 ด้าน คือ 1) ตัวละครที่มีคุณธรรมจริยธรรมด้านการพัฒนาตนเอง 2) ตัวละครที่มีคุณธรรมจริยธรรมด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่น 3) ตัวละครที่ไม่มีคุณธรรมจริยธรรมด้านการพัฒนาตนเอง และ 4) ตัวละครที่ไม่มีคุณธรรมจริยธรรมด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่น บทบาทของตัวละคร พบ 2 บทบาท คือ 1) บทบาทของตัวละครหญิง ทำหน้าที่เป็นมารดา ภรรยา ลูกสาว และ 2) บทบาทของตัวละครชาย ทำหน้าที่เป็นบิดาสามี ลูกชาย โดยผู้ชายมีบทบาทในการดูแลครอบครัวเป็นหลัก ส่วนผู้หญิงมีบทบาทในการดูแลบ้านเรือนเป็นหลัก เพศวิถีของตัวละคร พบ 2 ประเด็น คือ 1) ความต้องการทางเพศ และ 2) ปฏิบัติการทางเพศ สะท้อนให้เห็นถึงความอิสระในการแสดงออกทางเพศระหว่างเพศชายเพศหญิง โดยจะมีทั้งพฤติกรรมที่เป็นที่ยอมรับ และไม่เป็นที่ยอมรับ โดยผู้เขียนจะมุ่งเน้นการนำเสนอ พฤติกรรมด้านมืดของตัวละครเป็นหลัก ความขัดแย้งของตัวละคร ที่พบมี 2 ประเด็น คือ 1) สาเหตุการเกิดความขัดแย้งมาจากบุคลิกภาพ การป้องกันตนเอง สิ่งแวดล้อม และการเก้บกด และ 2) การจัดการความขัดแย้ง ได้แก่ การเอาชนะ การร่วมมือ และการยอมให้

คำสำคัญ: ตัวละคร นวนิยาย คนในนิทาน กร ศิริวัฒน์

Abstract

This study aims to examine and analyse the characters in Korn Siriwatno's novel *People in Story*, specifically their behaviours, roles, sexualities, and conflicts between them, by using the documentary research method. Through this research, it is found that the behaviours of the characters in *People in Story* can be divided into 4 categories: characters with self-improvement, characters able to live in harmony with others, characters without self-improvement, and characters unable to live in harmony with others; all of which is a reflection of real humans in the real society. Roles of the characters can be categorised into 2 kinds: firstly, female roles such as mother, wife, and daughter; secondly, male roles such as father, husband, and son-in-law. Male characters in the novel are breadwinners of their families, while female characters take care of household chores. As for sexualities of the characters, there are 2 prevalent issues: sexual desire and sexual practice. The author portrays male and female sexual liberty, their acceptable and unacceptable behaviours, mainly through depicting the characters' dark sides. Conflicts between characters involve 2 issues: firstly, the causes of conflicts that are induced by personalities, self-protection, surroundings, and repression; secondly, conflict management methods include defeating, cooperating, and conceding which is the best way one can use to avoid conflicts.

Keywords: character, novel, Korn Siriwatno, *People in Story*

¹นักศึกษานิพนธ์ปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา 95000

²อ., สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา 95000

* Corresponding author: E-mail address: pinyada.t@yru.ac.th

บทนำ

การเล่าเรื่องในนวนิยายจะไม่สามารถดำเนินเรื่องต่อไปได้ หากขาดองค์ประกอบหลักคือตัวละคร ซึ่งในปัจจุบันนักเขียนนวนิยายส่วนใหญ่มักจะใช้นุชย์เป็นตัวละคร อาจเป็นเพราะเห็นว่าผู้อ่านสนใจอยากอ่าน และอยากทราบถึงพฤติกรรมของนุชย์ด้วยกันมากกว่า แต่ก็อาจจะใช้สัตว์เป็นตัวละครบ้างเหมือนกัน ตัวละครจึงมีลักษณะเป็นผู้ดำเนินเรื่องหรือเป็นศูนย์กลางของเรื่องที่จะทำให้เรื่องดำเนินไปอย่างน่าสนใจ หม่อมหลวงบุญเหลือ เทพสุวรรณ ได้กล่าวถึงความสำคัญของตัวละคร ไว้ว่า

นวนิยายทั่วไปอาศัยลักษณะของตัวละครเป็นเนื้อหาอันสำคัญที่สุดของหนังสือ และความสนใจของผู้อ่านส่วนใหญ่มักขึ้นอยู่กับอุปนิสัยของตัวละคร ถ้าลักษณะนิสัยไม่เหมาะกับใจผู้อ่าน หนังสือเรื่องนั้นก็ไม่ต้องดูความเอาใจใส่ได้นาน เคยมีผู้กล่าวว่านวนิยายที่เนื้อเรื่องดำเนินไปโดยไม่ต้องอาศัยลักษณะของตัวละครหรืออาศัยเหตุการณ์อื่นนอกเหนือลักษณะนิสัยแล้วนับเป็นนวนิยายไม่ได้ [1]

หากกล่าวถึงวรรณกรรมที่โดดเด่นในด้านการนำเสนอพฤติกรรมตัวละครที่มีผลมาจากสังคม คงปฏิเสธไม่ได้ว่ากร ศิริวัฒน์ เป็นหนึ่งในนักเขียนที่มีกลวิธีในการนำเสนอตัวละครได้อย่างสมจริง และน่าสนใจ โดยมักจะหยิบยกเรื่องราวใกล้ตัวมาเป็นวัตถุดิบในการประพันธ์ ซึ่งกรเป็นคนพื้นเพจังหวัดสงขลา หนึ่งในสมาชิกรุ่นก่อตั้งกลุ่มนาคกร จัดเป็นกลุ่มนักเขียนหัวเมืองปักษ์ใต้ ที่เขียนทั้งเรื่องสั้น บทกวี นวนิยาย บทละคร ได้รับรางวัลมากมาย อาทิ รวมเรื่องสั้น "กล้วยหอมในร้านเคเอฟซี" (รางวัลสุภาวีย์ เทวกุล) รวมเรื่องสั้น "แม่น้ำสงขลา" (รางวัลชมเชยจากคณะกรรมการพัฒนาหนังสือแห่งชาติปี 2538) โดยงานเขียนของกรส่วนใหญ่เป็นงานเขียนแนวสะท้อนสังคม

ส่วนผลงานด้านนวนิยายของกร ศิริวัฒน์นั้น มาโนช ดินลานสกุล [2] ได้กล่าวถึงกร ศิริวัฒน์ สรุปได้ว่า ในปี 2539 เขาเริ่มมีงานเขียนนวนิยายยาวชนออกมาเรื่องหนึ่งคือ อ้อมโอบอุ้มเฒ่า อาจถือได้ว่าเป็นแบบฝึกหัดหรือการทดลองสำหรับรูปแบบนวนิยายของเขา ซึ่งมีหลายอย่างที่ยังไม่ลงตัว จนในปี 2546 นวนิยายเรื่องที่สองของเขาก็ปรากฏขึ้นในชื่อเรื่อง นางบุญ และเหมือนจะยังอยู่ในช่วงทดลอง เพราะเป็นเพียงนวนิยายขนาดสั้นที่เล่นกับประเด็นที่หนักขึ้นเท่านั้น ซึ่งเขายังคงแสดงความศรัทธาต่อสัจนิยมอย่างมั่นคง และสะท้อนเรื่องราวในลักษณะโคกนาฏกรรมอยู่เช่นเดิม โดยการนำเสนอตัวละครเขาก็ยังคงเลือกที่จะเสนอผ่านตัวละครที่เป็นชนชั้นล่างในชนบทหมู่บ้านของสังคมไทย โดยในเรื่องนี้เขาได้สร้างตัวละครที่ชื่อว่า พุ่มหรือซีพุ่ม ขึ้นมา เพื่อเป็นตัวแทนของผู้คนในสังคมที่ยังเห็นว่าการทำบุญจะบังเกิดผลได้ก็ต่อเมื่อมีความเกี่ยวข้องกับสิ่งทีเชื่อว่าเป็นศาสนาเท่านั้น ดังนั้น การทำบุญของพุ่มจึงเกิดขึ้นและเกี่ยวโยงกับสรรพสิ่งที่เชื่อว่าเป็นศาสนาตลอดเวลา ไม่ว่าจะทอดกฐิน สร้างพระพุทธรูป หรือแม้แต่สร้างวัดก็ตาม

จากการศึกษาประวัติของกร ศิริวัฒน์พบว่าในปี 2560 กร ศิริวัฒน์ ได้ผลิตนวนิยายออกมาอีกหนึ่งเรื่อง ซึ่งได้รับการตอบรับจากบุคคลในแวดวงวรรณกรรมได้เป็นอย่างดี และยังคงเอกลักษณ์เดิม ที่มักจะนำเรื่องราวใกล้ตัวมาเล่าได้อย่างน่าสนใจ โดยครั้งนี้ผู้เขียนได้นำเอานิทานที่เล่าเอาสนุกมาสะท้อนย้อนกลับ ให้เห็นมุมมองลักษณะและความเจ็บปวดที่สุดของชีวิตที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ด้วยกันทั้งการกระทำด้วยตนเองและผู้อื่นกระทำ เป็นมุมมองอีกมุมหนึ่งซึ่งล่อแหลมต่อการวิพากษ์ วิจาร์ณจากคนส่วนใหญ่ ประกอบรวมอยู่ในนวนิยายเรื่อง "คนในนิทาน"

นวนิยายเล่มนี้ได้ผ่านเข้ารอบ 8 เรื่องสุดท้ายของการคัดเลือกรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน (ซีไรต์) ประเภทนวนิยายประจำปี 2561

ธเนศ เวศร์ภาดา ประธานคณะกรรมการคัดเลือกรางวัลซีไรต์ ได้แสดงความคิดเห็นถึงนวนิยาย "คนในนิทาน" ไว้ว่า

คนในนิทาน ของกร ศิริวัฒน์ เสนอเรื่องราวการขับเคี่ยวระหว่างเต็มทศ ผู้เป็นพ่อตากับกริช ผู้เป็นลูกเขย เพียงเพราะกริชได้ล่วงรู้ความลับว่าเต็มทศเสพสมกับสุนข ความลับอันน่าอัปยศนี้กลายเป็นอาวุธที่ตีหมัดและต่อรองกับเต็มทศอย่างเจ็บแสบ และเสนอเรื่องราวของดาฤณาระหว่างกริชและนิมน้อยผู้เป็นแม่ยาย กับดอกแดงผู้เป็นน้องเมีย ทุกคนตกหลุมพรางของสัญชาตญาณมีดนำไปสู่ความรู้สึกผิดบาปและกริดริวเป็นบาดแผลลึก

ความคิดสำคัญของเรื่องมุ่งเสนอให้เห็นว่าความปรารถนาทางเพศไม่ได้ดำรงอยู่อย่างอิสระ ไม่ใช่สัญชาตญาณที่ใครใคร่สำแดง โดยตัดขาดจากกรอบค่านิยม ศีลธรรม จรรยาของสังคมได้ ภาพชีวิตของ "คนเล็ก"

ในสังคมชนบทนี้ เป็นภาพแทนของสังคมระดับใหญ่ บาดแผลของตัวละครทุกตัว ฉายภาพวิปริตบิดเบี้ยวของสังคม ยั่วล้อเสียดสีให้ครุ่นคิดถึงการเยียวยา นวนิยายเรื่องนี้ใช้กลวิธีการเล่าอย่างนิทาน เรียบแต่ไม่ง่าย ตัวละครในนิทาน ได้โดดเด่นออกมาเป็นตัวละครมีชีวิตจิตใจจริง ขณะเดียวกันผู้เขียนได้เล่านิทานเรื่องนางมณฑา ซ่อนทบทเป็นภาพเปรียบ กับพฤติกรรมของตัวละคร แนบเนียนและแยบยล ผู้เขียนระบายแค้นฉกฉวยธรรมชาติของท้องทุ่ง สายน้ำ และฉากบท อัจฉริยะอันเร้าร้อนด้วยภาษาจินตภาพให้อารมณ์อันละเมียดละไม แต่แฝงนัยถึงความดิ้นด้านของสัญชาตญาณ ที่ลิ้นเร้นมีดคำของมนุษย์ [3]

นวนิยายเรื่อง “คนในนิทาน” ได้รับกระแสตอบรับอย่างแพร่หลายจากคนในแวดวงวรรณกรรม ดังนั้นจึงมีนักวิจารณ์หลาย ๆ ท่านที่นำนวนิยายเรื่องนี้มาพินิจวิเคราะห์ในมุมมองความคิดของตนได้อย่างน่าสนใจ

กาญจนา อายุวัฒน์ธนะชัย ได้กล่าวถึง นวนิยาย “คนในนิทาน” ไว้ว่า

คนในนิทานเป็นนวนิยายเรื่องเดียวที่เขายกเรื่อง “เพศ” มาเป็นแก่น กล่าวถึงเพศวิถิตการ ซึ่งเป็นสัญชาตญาณมืดที่อยู่ในใจคน โดยใช้วิธีการเล่าแบบนิทานถึงสังคมการเกษตรที่มีขนบธรรมเนียมประเพณีเป็นกรอบบังคับทำให้ไม่มีอิสระทางเพศ ผ่านตัวละครที่มีชีวิตจิตใจอย่าง กริช ผู้เป็นลูกเขยที่ล่วงรู้ความลับของ เข้มทนต์ ผู้เป็นพ่อตาที่ได้เสปสวางสกับสุนัข และความลับอันน่าอัศจรรย์นี้ทำให้เข้มทนต์สูญเสียการครอง

การมีผู้ถือว่ามีผิดประเพณี ซึ่งเป็นความไม่เหมาะสมธรรมดา แต่ในเรื่องคนในนิทานมันเป็นความไม่เหมาะสมที่เกิดจากแรงขับดันภายในที่แสดงออกในรูปแบบของเพศวิถิตการ คนที่แสดงออกมาไม่ว่าจะด้วยความตั้งใจหรือไม่ก็ตามก็ถือว่าเป็นความผิดร้ายแรงที่คนในสังคมจะรับไม่ได้ และคนที่แสดงพฤติกรรมนั้นจะต้องถูกเหยียดหยาม จะต้องถูกข่มขู่ทุกอย่างแม้แต่อำนาจการครอง คักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ก็จะหมดไป และขาดความนับถือจากสังคม อย่างเข้มทนต์ที่เพเลียงปล้ำต่อกริช และเหตุที่เพเลียงปล้ำก็เพราะแรงขับทางเพศของตัวเองที่ไม่สามารถควบคุมจิตใจของตัวเองได้จึงทำให้พลั้งเผลอ ซึ่งแสดงออกมานอกกรอบประเพณี มันเป็นการสื่อว่า ในจิตใจของคนทุกคนมีแรงขับเคลื่อนทางเพศ เมื่อไรที่คุณเผลอคุณก็แสดงออกมา และถ้าคนอื่นจับได้คุณก็จะเป็นผู้ถูกกระทำอย่างเจ็บปวดที่สุดจนหาทางออกแทบไม่ได้ ทำให้บางครั้งต้องเสี่ยงบาดเจ็บถึงตายก็มี แม้ความคิดสำคัญของเรื่องจะมุ่งเสนอให้เห็นถึงความต้องการทางเพศ แต่เขาไม่เรียกมันว่า อีโรติก เพราะเมื่อคิดให้ถี่ถ้วนคือ คติขนิวทยา... [4]

จะเห็นได้ว่า นวนิยายเรื่องคนในนิทาน เป็นนวนิยายที่ผู้เขียนมุ่งเสนอพฤติกรรมของตัวละครในด้านความเป็นมนุษย์ที่มีอยู่จริงในสังคมหล่อหลอมไปด้วยรัก โลภ โกรธ หลง และนำเรื่องเพศมาพูดถึงอย่างเปิดเผย ทั้งเรื่องเพศที่ถูกหลักจารีต และผิดหลักจารีต ไม่เพียงเฉพาะความสัมพันธ์ลึกซึ้งของมนุษย์ อีกทั้งผู้เขียนยังนำเสนอเรื่องเพศระหว่างคนกับสัตว์อีกด้วย นับว่าเป็นประเด็นที่น่าสนใจ เพราะน้อยครั้งที่เรื่องเพศในรูปแบบนี้จะถูกพูดถึงอย่างโจ่งแจ้ง ซึ่งเรื่องเพศต่าง ๆ ที่ได้อีกกล่าวมาเราสามารถเรียกรวม ๆ ได้ว่า “เพศวิถี” ซึ่งยศ สันตสมบัติ ได้กล่าวถึงเพศวิถีในสังคมไทย ไว้ว่า

ในสังคมไทยในลักษณะที่หลากหลายและซับซ้อนมากขึ้น เพศสถานะและเพศวิถีเป็นเรื่องของความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่มีเงื่อนไขซับซ้อน และมีอาจทำความเข้าใจได้โดยอาศัยมุมมองในมุมมองทวินิยมแยกขั้ว และเน้นการเอารัดเอาเปรียบระหว่างชายกับหญิงเป็นสภาวะ หากแต่เราจำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจเพศสถานะและเพศวิถี ในฐานะที่เป็นความสัมพันธ์ทางสังคมที่ถูกสร้างและผลิตใหม่อย่างสัมพันธ์และเชื่อมโยงกับสถานการณ์ (relationally and situationally constructed) โดยให้ความสำคัญกับบริบท เงื่อนไข มิติ และมุมมองอันหลากหลาย และเลื่อนไหลผ่านกาลเวลา [5]

จากคำกล่าวข้างต้นพบว่า เพศวิถีเป็นเรื่องที่ไม่สามารถวิเคราะห์ได้จากมุมมองใดมุมมองหนึ่ง แต่หากต้องนำไปวิจัยหลาย ๆ อย่างเข้ามาประกอบในการวิเคราะห์ด้วย จึงจะสามารถเข้าใจเพศวิถีหรือพฤติกรรมทางเพศได้อย่างชัดเจนที่สุด

นวนิยายเรื่องนี้จึงมีความน่าสนใจในแง่ของความเป็นมนุษย์ที่มีอยู่จริงในสังคม จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเบื้องต้น ผู้วิจัยพบว่าม้งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับภาพสะท้อนหรือแนวคิดที่มาจากตัวละครในวรรณกรรมอยู่จำนวนหนึ่ง โดยวรรณกรรมต่าง ๆ ของกร ศิริวัฒน์ มีผู้ศึกษาในภาพรวมอยู่บ้างไม่ว่าจะเป็นในแง่ภาพ

สะท้อนการเมืองไทยผ่านวรรณกรรม และภาพลักษณ์สังคมเมือง เป็นต้น แต่ยังไม่พบการศึกษาเกี่ยวกับตัวละครในนวนิยายเรื่องคนในนิทานของ กร ศิริวัฒน์

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา “วิเคราะห์ตัวละครในนวนิยายเรื่องคนในนิทาน ของกร ศิริวัฒน์” เพื่อศึกษาพฤติกรรม บทบาท เพศวิถี และความขัดแย้งของตัวละคร เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงจิตใจที่มีเล่ห์เหลี่ยม และความทะยานอยากของมนุษย์ว่ามีเหตุผลเป็นมาอย่างไร และการศึกษาครั้งนี้ยังสะท้อนให้เห็นวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีที่เกิดขึ้นในยุคสังคมเกษตรกรรมแบบจารีตประเพณี เป็นการชี้ให้เห็นว่านวนิยายเล่มนี้มีคุณค่าแก่ความสนใจเป็นอย่างยิ่ง

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาตัวละครในนวนิยายเรื่องคนในนิทาน ของกร ศิริวัฒน์ โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงเอกสาร ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลโดยแบ่งเป็น 3 ชั้น คือ ชั้นศึกษาและรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของตัวละคร บทบาทของตัวละคร เพศวิถีของตัวละคร และความขัดแย้งของตัวละคร เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ตัวละครในนวนิยายเรื่องคนในนิทาน ของกร ศิริวัฒน์ ชั้นวิเคราะห์ข้อมูล จะวิเคราะห์ข้อมูลในประเด็นต่อไปนี้ ประเด็นแรก วิเคราะห์พฤติกรรมและบทบาทของตัวละคร ประเด็นที่สอง วิเคราะห์เพศวิถีของตัวละคร และประเด็นสุดท้ายวิเคราะห์ความขัดแย้งของตัวละคร โดยผู้วิจัยจะวิเคราะห์จากคำพูด การกระทำ รวมไปถึงความรู้สึกนึกคิดที่ตัวละครได้พึงกระทำออกมา และประเด็นสุดท้ายขั้นสรุปและอภิปรายผล โดยนำเสนอในเชิงพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาตัวละครในนวนิยายเรื่องคนในนิทานของกร ศิริวัฒน์ ประกอบด้วย 4 ประเด็นหลักดังนี้ 1) พฤติกรรมของตัวละคร จะศึกษาในด้านคุณธรรมจริยธรรม 2) บทบาทของตัวละคร จะศึกษาบทบาทของตัวละครหญิงและตัวละครชาย 3) เพศวิถีของตัวละคร จะศึกษาถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดความต้องการทางเพศ และปฏิบัติการทางเพศที่ตัวละครใช้จัดการกับความต้องการนั้น และ 4) ความขัดแย้งของตัวละคร จะศึกษาว่ามีสาเหตุมาจากอะไร และใช้วิธีการใดในการขจัดความขัดแย้ง ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

พฤติกรรมของตัวละคร

พฤติกรรมของตัวละคร เป็นการแสดงออกถึงการกระทำ ที่บ่งบอกถึงเอกลักษณ์เฉพาะตัวของแต่ละบุคคล ซึ่งแต่ละคนย่อมมีความแตกต่างกันไปตามลักษณะนิสัย การอบรมเลี้ยงดู สภาพแวดล้อม รวมไปถึงประสบการณ์ที่ได้ประสบพบเจอ บางคนสามารถระงับความเป็นตัวตนของตัวเองไว้ได้เมื่ออยู่ต่อหน้าผู้อื่น แต่กลับกัน บางคนไม่สามารถควบคุมมันได้จนผลแสดงพฤติกรรมอันน่าละอายออกมา โดยในนวนิยายคนในนิทานของกร ศิริวัฒน์ สามารถสรุปผลพฤติกรรมของตัวละครได้ 4 ด้าน ดังต่อไปนี้

1) พฤติกรรมของตัวละครที่มีคุณธรรมจริยธรรมในด้านการพัฒนาตนเอง

นวนิยายคนในนิทานเป็นนวนิยายที่ผู้เขียนนำเสนอเรื่องราวของตัวละครในยุคเกษตรกรรม ตัวละครส่วนใหญ่จึงมีอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก ดังนั้น พฤติกรรมของตัวละครที่มีคุณธรรมจริยธรรมในด้านการพัฒนาตนเองจะเกี่ยวข้องกับสังคมเกษตรกรรม เช่น ในด้านความขยันหมั่นเพียร ตัวละครจะมีความขยันในการทำหน้าที่ของตนได้ดี คือการทำอาชีพเกษตรกรรม ไม่ว่าจะเป็นการปลูกพืชผักต่าง ๆ และสร้างสิ่งของเครื่องใช้ในบ้าน ด้านความพอเพียง ตัวละครจะมีความพอเพียงในการดำเนินชีวิตเพราะอยู่ในสังคมเกษตรกรรมจึงสามารถปลูกพืชผัก และหาอาหารตามป่าได้ ทำให้ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในครัวเรือนมากนัก ด้านการมีปัญญารู้ชัด ตัวละครจะมีความรอบรู้ในเรื่องของธรรมชาติเป็นส่วนใหญ่ เพราะคุ้นชินอยู่ในสังคมเกษตรกรรม จึงสามารถรู้ในสิ่งที่เกิดขึ้น และสามารถแก้ปัญหาได้ ด้านความอดทนเป็นการอดทนกับความรู้สึกน้อยใจ และอารมณ์โกรธของคู่กรณีเป็นส่วนใหญ่ เว้นแต่ดอกแดงที่อดทนต่อความยากลำบากในครัวเรือน และ

ในด้านความรับผิดชอบในหน้าที่ ตัวละครก็จะมีคามรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเป็นอย่างดี แม้จะมีอุปสรรคช่วงหน้าฝนทำให้ทุกคนต้องนั่งดูตายเป็นเวลานานไม่ได้ แต่พอสิ้นหน้าฝนต่างคนก็ต่างรับผิดชอบในหน้าที่ของตน ดังคำบรรยายที่ว่า ...เมื่อสิ้นหน้าฝน ความสดใสรุ่งเรืองเข้ามาแทนที่ความเหินห่างหนาวพราวฝน ชีวิตอีกหน้าหนึ่งของทีมทศและครอบครัวก็จะดำเนินต่อไปอีกแบบ ปัญหาใหม่ตามมาให้แก้ไขกันไปตามกำลังความสามารถของแต่ละคน ช่วงนี้ทีมทศจะวนอยู่กับการปลูกแตงโมเป็นงานหลัก นมน้อยกับดอกแดงเริ่มสานเสื่อใบเตยตามที่ถนัดและทำมานานหยุดทอผ้าแทบจะถาวรแล้ว นาน ๆ จึงจะมีด้ายทอผ้าหลุดรอดมาขายที่ตลาดบ้านกรอบสักครั้ง ต้องแย่งกันซื้อ.. [3]

คำบรรยายดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า เมื่อหน้าฝนผ่านพ้นไป ทุกอย่างก็เปลี่ยนแปลงตาม การดำเนินชีวิตของตัวละครในเรื่องมีภาระหน้าที่มากขึ้น เพราะมีปัญหาตามมาให้แก้อยู่เสมอ ทั้งทีมทศ นมน้อย และดอกแดงต่างก็ทำหน้าที่ของตัวเองที่เคยทำมาก่อนหน้าเป็นอย่างดี แสดงให้เห็นถึงการมีความรับผิดชอบในหน้าที่ เช่นเดียวกับกริช ดังคำบรรยายที่ว่า ...กริชเริ่มชีวิตครอบครัวด้วยงานหนักหลังฤดูฝน หลังจากทีมทศกับพ่อของกริชช่วยกันสร้างเรือนหลังใหม่ให้เขา งานแรกคือการทำเรือนข้าวเป็นของตัวเอง เดือนสามเดือนสี่นี้จะได้มีที่เก็บเลี้ยงข้าวเหมือนครอบครัวอื่น จากนั้นจะทำคอกให้วัวอยู่สบาย กลางคืนจะได้ต้อนวัวเข้าคอกปิดประตูลงลิ้มให้แข็งแรงป้องกันขโมยได้ส่วนหนึ่ง ถัดไปจะเป็นงานเก็บเกี่ยวซึ่งเป็นงานหนักสำหรับกริช ทั้งเก็บข้าวและหาข้าวมาเก็บไว้ในเรือนข้าว มันเป็นงานหนักไม่น้อยสำหรับผู้ชายคนหนึ่ง โดยเฉพาะงานเก็บข้าวที่เขาไม่ถนัดแต่จำเป็นต้องทำ ดอกบวบก็จะคลอດในช่วงเก็บเกี่ยวข้าวพอดีเหมือนกัน ไม่สามารถช่วยกริชเก็บข้าวได้... [3]

คำบรรยายดังกล่าวแสดงให้เห็นได้ว่า กริชปฏิบัติหน้าที่ของตนหลังจากน้ำท่วมหลากไปทั่วคลองหนองทุ่งนาอย่างหนัก เนื่องจากกริชเพิ่งย้ายเรือนใหม่และดอกบวบเองก็เพิ่งคลอດลูกจึงเป็นงานหนักสำหรับกริช แต่กริชก็ปฏิบัติหน้าที่ของตนเป็นอย่างดี เริ่มจากทำหน้าที่ในครัวเรือนก่อนและตามไปด้วยดูแลนาและคอกวัว จะเห็นได้ชัดว่าแม้ทุกอย่างหลังจากฤดูฝนจะเปลี่ยนไป แสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบของกริชในฐานะหัวหน้าครอบครัวได้เป็นอย่างดี

การศึกษาพฤติกรรมของตัวละครที่มีคุณธรรมจริยธรรมด้านการพัฒนาตนเองจากตัวละครข้างต้น จะเห็นได้ว่าตัวละครที่มีคุณธรรมจริยธรรมดังกล่าว จะทำให้ตนเองมีชีวิตที่สงบสุข มีความสุข และทำให้มีความเจริญรุ่งเรืองในชีวิตส่วนตัวและหน้าที่การงาน

2) พฤติกรรมของตัวละครที่มีคุณธรรมจริยธรรมในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น

พฤติกรรมของตัวละครที่มีคุณธรรมจริยธรรมในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นที่ปรากฏในคนในนิทานพบว่า มี 3 ลักษณะ คือ ตัวละครที่มีพฤติกรรมสุภาพ เป็นตัวละครที่มีความอ่อนน้อมถ่อมตน มีสัมมาคาราวะต่อผู้หลักผู้ใหญ่ ซึ่งตัวละครที่มีความสุภาพมีเพียงสินชัยคนเดียว ด้านความกตัญญู โดยตัวละครจะมีความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณด้วยการเคารพ ให้ความเชื่อเหลือเมื่อผู้มีพระคุณมีปัญหาและตกอยู่ในอันตรายก็พร้อมช่วยแม้จะต้องแลกด้วยชีวิต ส่วนด้านความมีมนุษยสัมพันธ์ ตัวละครที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีจะเข้าหาทุกคนรอบกายได้ดี และจะสร้างความสัมพันธ์ด้วยวิธีง่าย ๆ ด้วยการหยิบยกนิทานมาเล่าให้ทุกคนในครอบครัวได้ฟังกัน และช่วยเหลือผู้อื่นอยู่เสมอ ดังบทสนทนาที่ว่า

“พ่อเล่านิทานสักเรื่องสิ” ดอกแดงนิกสนุก อยกฟังนิทาน จำได้ว่าเมื่อตอนเด็กตัวน้อย พ่อเคยเล่านิทานให้ฟังหลายเรื่อง แต่จำไม่ได้แล้ว หน้าฝนหน้าน้ำแบบนี้ไม่มีอะไรดีเท่าฟังนิทาน ไม่ต้องคิดเรื่องจะดูหนังตะลุง โนราทีมทศเองก็เป็นนักเล่าเรื่องด้วยอยู่เหมือนกัน ชอบอ่านหนังสือบูด แกมีความสามารถในการจดจำได้ดี เป็นผู้ใหญ่ที่หัวไม่กลวง เปรียบเป็นไม้ก็เป็นไม้แก่นพอมีประโยชน์ใช้สอยอยู่บ้าง

“นมยจนถึงเอาจังยังอยากฟังนิทานเหมือนเด็ก” ทีมทศพูดเสียงทุ้มลึกพร้อมหัวเราะอารมณ์ดี เอาผ้าขาวม้าลายลูกหมูมาพันคอพอรุ่น

“พ่อก็” ดอกแดงค้อนวงใหญ่ สินชัยยิ้มขา ออดเหลือบมองดอกแดงกับทีมทศไม่ได้ พลอยนิกสนุกขึ้นมาด้วยได้ฟังนิทานดีกว่านั่งกอดเข้าเอามือซุกหว่างขาด้วยความหนาว

เมื่อนึกถึงนิทาน เต็มทศก็นึกถึงเรื่องหนึ่ง ที่หลงรูปหนึ่งได้เล่าให้ฟังเมื่อนานมาแล้ว แกยังจำได้ ว่างแบบ
นี้เล่านิทานให้ลูกเมียฟังก็ดี เต็มทศนึกครื้นคริ้มใจขึ้นมา แกลุกขึ้นนั่งชันเข่า ขยับผ้าขาวม้าที่พันคอหันหาให้
กระซิบขึ้น แล้วนิทานจากความทรงจำก็เลื่อนไหลออกมาเรื่อยรินอวลกลืนยาสูบ [3]

บทสนทนาดังกล่าวแสดงให้เห็นได้ว่า ทุกครั้งที่ครอบครัวของเต็มทศอยู่พร้อมหน้าพร้อมตากัน เต็มทศมักจะหยิบ
ยกนิทานหรือเรื่องเล่ามาเล่าเสมอ เต็มทศเองก็เป็นนักเล่าเรื่องตัวยงอยู่แล้ว ดังนั้น นิทานที่เต็มทศเล่าทุกคนก็ร่วมกันฟัง
และสนุกไปกับนิทานเรื่องนั้นไปด้วย ทำให้บรรยากาศภายในครอบครัวอบอุ่นและสร้างเสียงหัวเราะ ถือเป็น การสร้างมนุษย์
สัมพันธ์ภายในครอบครัวที่ดีที่ก่อให้เกิดความรู้สึกมั่นคง ปลอดภัยทางจิตใจที่คนในครอบครัวรู้สึกเมื่ออยู่ร่วมกัน จาก
พฤติกรรมตัวละครที่มีคุณธรรมจริยธรรมดังกล่าว ส่งผลทำให้การอยู่ร่วมกับผู้อื่นราบรื่นไปด้วยความสุข และม
ความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

3) พฤติกรรมของตัวละครที่ไม่มีคุณธรรมจริยธรรมด้านการพัฒนาตนเอง

พฤติกรรมของตัวละครที่ไม่มีคุณธรรมจริยธรรมด้านการพัฒนาตนเอง พบ 2 ลักษณะ คือ ตัวละครที่ไม่มีคว
มอดทนอดกลั้น มีพฤติกรรมที่ไม่สามารถควบคุมหรือยับยั้งอารมณ์ของตนได้ จึงเผลอกระทำผิดจนเกิดปัญหาในภายหลัง
ส่วนตัวละครที่ไม่มีควมรับผิดชอบในหน้าที่ มีพฤติกรรมที่ไม่คำนึงถึงผู้อื่น และเมื่อความเคียดแค้นครอบงำในใจจึงคิดแต่
เรื่องกลั่นแกล้งจนละเลยหน้าที่ไป ดังเหตุการณ์ต่อไปนี้ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าตัวละครไม่มีความอดทนอดกลั้น

...คราวหนึ่งตาหมอโคกขี้แฉ่งได้ทำผิดจารีตของสำนักอาจารย์ที่แก่ได้รำเรียนมา โดยตาหมอได้กระทำการ
ล่วงละเมิดหญิงสาวคนหนึ่งโดยไม่ได้เจตนา ขณะที่หญิงสาวชาวบ้านคนนั้น ลงไปเก็บสายบัวในหนองควายที่ตา
หมอเคยโยนกระดูกของพวกโจรลงไป แล้วเผลอเหยียบลงในหล่มโคลนลึกเกือบถึงสะเอว น้ำท่วมถึงลำคอ หญิง
สาวตกใจตะโกนให้ช่วย ตามหมอโคกขี้แฉ่งเห็นเช่นนั้นก็รีบลงไปอุ้มหญิงสาวคนนั้นจากหล่มโคลนลึก บังเอิญว่า
ผ้าโจงกระเบนของหญิงสาวติดอยู่ในหล่มโคลน ผ้าห่มตะเบงมานผืนบางเปียกน้ำแนบเนื้อสนิท มองเห็นยอดถัน
เป่งสุกปลั่งทำทาทายกำหนด เมื่อตาหมอโคกขี้แฉ่งเห็นนวนล้นอ้วนอวบอูมเอิบอิมสวยงามของหญิงสาวก็เผลอสติ
เอามือลูบไล้อย่างหลงไหลเพียงอึดใจ พอได้สติกลับคืนมามันก็สายเสียแล้ว เพราะตามหมอได้กระทำในสิ่งที่
อาจารย์ได้ห้ามไว้อย่างเด็ดขาดแข็งขัน... [3]

เหตุการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หลังจากที่หมอโคกขี้แฉ่งเข้าไปช่วยอุ้มหญิงสาวขึ้นจากโคลน แล้วได้เห็นเรือน
ร่างเปลือยเปล่าของหญิงสาว ทำให้หมอโคกขี้แฉ่งเผลอเอามือลูบไล้เรือนร่างของหญิงสาว ซึ่งผิดจารีตของสำนักที่อาจารย์
ได้สอนไว้ พอได้สติกลับมาก็สายไปแล้ว เพราะพลังมนต์ที่ตนได้รำเรียนมาเสื่อมไปตามสติที่เผลอของตน แสดงให้เห็นถึง
การไม่มีคุณธรรม จริยธรรมในด้านการอดทนอดกลั้น โดยยับยั้งอารมณ์ของตนไม่ได้ จึงทำให้หมอโคกขี้แฉ่งกลายเป็นคน
ธรรมดาในท้ายที่สุด

4) พฤติกรรมของตัวละครที่ไม่มีคุณธรรมจริยธรรมด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่น

พฤติกรรมตัวละครที่ไม่มีคุณธรรมจริยธรรมด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่น พบ 2 ลักษณะ คือ ไม่มีความสุขภาพ มี
พฤติกรรมที่ไม่อ่อนน้อมถ่อมตน ก้าวร้าว แข็งกระด้าง และไม่เคารพผู้หลักผู้ใหญ่ ส่วนตัวละครที่ไม่มีมนุษยสัมพันธ์ จะมี
พฤติกรรมที่ไม่ยอมคน แข็งกระด้าง เอาตัวเองเป็นใหญ่ ซึ่งตัวละครที่ไม่มีคุณธรรมจริยธรรมดังกล่าวจะใช้ชีวิตอย่างไม่สงบ
สุข และเกิดความขัดแย้งในภายหลัง ดังเหตุการณ์ตอนที่เต็มทศกับกรีซไปยอนไข่มดแดงที่ว่า

...เต็มทศเรียกไม้ขึ้นยอนไข่มดแดง ขณะยอนแกขย่มตัวเต็มแรง กรีซรู้ได้ถึงแรงแค้นที่พอลตาโถมทับลงบน
บ่าทั้งสองข้าง เขาจึงอ้อมคร่อมเสาหลักจับข้อเท้าของเต็มทศไว้แน่น แล้วสิ่งที่เต็มทศไม่ได้คาดคิดก็เกิดขึ้น เมื่อ
แกเริ่มยอนไข่มดแดงลมก็พัดกระซางรังมดแดงฉีกวาวออกเป็นสองซีกทั้งตัวมดแดง ไข่มดแดง ไข่มดแดง
แม่ปึกก็เทลงมาบนหัวล้านของแกเต็มไปหมด มันทั้งกัดทั้งเขี้ยวรดหน้าตาเนื้อตัวซึ่งเปลือยเปล่า เต็มทศทั้งไม่ยอน

ไข่มดแดงในมือลงน้ำทันที ไม่สอยพาดกับผิวน้ำผางใหญ่ น้ำกระเซ็นออกทั้งสองข้างของไม้สอย แกะโกนให้กรีซ
ปล่อยมือจากข้อเท้าเสียงดังลั่นคลอกลั่นทุ้ง

“ปล่อยมือเร็ว ปล่อย! ปล่อย!”

แต่กรีซจับไว้แน่นไม่ยอมปล่อย จนกระทั่งเต็มทศต้องทิ้งตัวลงน้ำตมใหญ่กรีซจึงยอมปล่อยมือจากข้อเท้า
ของเต็มทศแล้วรีบผุดขึ้นมาหายใจรัว ปากอ้ากว้าง เต็มทศผุดขึ้นหายใจ ตาเหลือกตาลานเพราะไม่ได้อัดลม
หายใจไว้อ่อน น้ำเข้าปากเข้าจมูกจนสลักอยู่อึกอ๊ก หัวล้านแดงกล้า จมูกแดงแปลบแสบจมูก สองมือปัดมดแดง
ออกจากร่างเป็นพัลวัน น้ำกระเซ็นเป็นสาย กรีซเห็นเช่นนั้นทำที่เป็นขยี้มดแดงที่กัดหัวล้านของเต็มทศแรง ๆ
ปากก็พูด อยู่ตลอดเวลา

“มดแดงเต็มหัวเลยพ่อ อูย อูย..มดแดง มดแดง เฝียะ ๆ ” กรีซตีหัวล้านของเต็มทศแรง ๆ คล้ายตกใจทำ
อะไรไม่ถูก

“พอแล้วโว้ย”

เต็มทศตะโกนเสียงดังลั่น แก่โกรธจนหน้าเขียว [3]

เหตุการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมของกรีซที่มีต่อเต็มทศผู้เป็นพ่อตาไม่มีความเกรงใจ และไม่ให้เกียรติ
ต่อเต็มทศเลย เอาแต่แกล้งเต็มทศด้วยการตีหัวเพื่อไล่มดแดง แต่นั่นเป็นการกระทำที่ไม่ควรทำอย่างยิ่ง เพราะเต็มทศเป็น
ผู้ใหญ่กว่า อีกทั้งยังเป็นพ่อตายังไม่สมควร แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่ไม่สุภาพของกรีซ เป็นเหตุให้เขาต้องย้ายออกไปอยู่
คนละบ้านกับเต็มทศ และรับภาระหน้าที่ภายในบ้านอย่างหนักหน่วงเพียงคนเดียว

จากการวิเคราะห์พฤติกรรมของตัวละครดังกล่าวเห็นได้ว่า ผู้เขียนสร้างตัวละครตัวหนึ่งให้มีทั้งคุณธรรมจริยธรรม
ในแง่ความความขยันหมั่นเพียรมากที่สุด เนื่องด้วยนวนิยายคนในนิทานเป็นนวนิยายยุคเกษตรกรรม ตัวละครจึงมีความ
ขยันในการทำมาหากินด้วยอาชีพที่เป็นชาวสวน ชาวนา ส่วนคุณธรรมจริยธรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ตัวละครมีคุณธรรม
จริยธรรมในด้านการมีมนุษยสัมพันธ์มากที่สุด โดยมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับในครอบครัว และไม่มีคุณธรรมจริยธรรม ในด้าน
การอดทนอดกลั้นมากที่สุด โดยไม่สามารถยับยั้งอารมณ์ความต้องการทางเพศ และพฤติกรรมของตัวละครที่ไม่มีคุณธรรม
จริยธรรมในด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่นพบว่าไม่มีคุณธรรมจริยธรรม ในการมีมนุษยสัมพันธ์มากที่สุด ซึ่งเกิดจากความอคติจน
ทำให้เกิดความขัดแย้งไม่เหลือให้มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน พฤติกรรมของตัวละครสะท้อนให้เห็นว่าในความเป็นมนุษย์ปกติ
ธรรมดานั้น ย่อมมีทั้งดีและไม่ดี ไม่มีมนุษย์คนไหนที่ขาวสะอาด และเช่นเดียวกัน คือ ไม่มีมนุษย์คนไหนที่มีจิตใจดำสนิท ดัง
จะเห็นได้ชัดจากตัวละครเต็มทศ ที่แม้จะมีความขยันหมั่นเพียร เป็นผู้นำครอบครัวที่ดี แต่เมื่อมีความขัดแย้งเกิดขึ้นระหว่าง
ตนกับลูกเขยอย่างกรีซ เต็มทศกลับแสดงออกให้เห็นถึงความอยากเอาชนะ และคอยกลั่นแกล้งกรีซทุกครั้งที่มีโอกาส ขาด
การยั้งคิดเพราะปล่อยให้จิตใจด้านมืดออกมาโลดแล่นจนทำให้ปัญหามานปลายถึงขั้นต้องเสียเลือดเสียเนื้อกันนัยที่สุด

บทบาทของตัวละคร

ตัวละครหนึ่งตัว มีบทบาทบาทในสังคมหลายบทบาท อาจต้องรับบทเป็นลูก ภรรยา และมารดา ซึ่งอาจทำให้
บกพร่องในบทบาทใดบทบาทหนึ่ง เช่นเดียวกับนิมน้อยบกพร่องในบทบาทภรรยา เต็มทศบกพร่องในบทบาทบิดา และ
กรีซบกพร่องในบทบาทสามีและลูกเขย เป็นต้น บทบาทของตัวละครในนวนิยายเรื่องคนในนิทาน มี 2 บทบาท ดังต่อไปนี้

1) บทบาทของตัวละครหญิง

บทบาทตัวละครหญิงในนวนิยายเรื่องคนในนิทาน ความเป็นกุลสตรี จัดการดูแลบ้านเรือนทำกับข้าวต้องเป็น
เรียนรู้งานสานเสื่อ ทอผ้า ไม่ว่าจะอยู่ในฐานะไหนก็ตาม งานเหล่านี้ผู้หญิงต้องเรียนรู้ บทบาทของตัวละครหญิงจะรับ
บทบาทมารดา ที่ต้องดูแลงานบ้านเป็นหลัก และต้องดูแลเลี้ยงดูลูกคอยสั่งสอนลูกในการดูแลบ้านเรือน มอบความรักแก่ลูก
เพื่อให้ลูกไว้ใจผู้เป็นแม่ บทบาทภรรยาคอยปรนนิบัติสามี มีความเคารพให้เกียรติและซื่อสัตย์ต่อสามี และบทบาทของลูก
สาวที่เชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่ แต่ดังที่กล่าวไว้ข้างต้น ความเป็นมนุษย์ไม่ได้มีแค่ด้านดีเพียงอย่างเดียว ในด้านบทบาทที่
เช่นกัน มีบางตัวละครที่บกพร่องในบทบาทหน้าที่ของตัวเอง นั่นก็คือ นิมน้อย และดอกแดง ที่บกพร่องในบทบาทภรรยา ที่

ต้องปรนนิบัติ และซื่อสัตย์ต่อสามี ดังคำบรรยายความนึกคิดของเทิ้มทตที่ว่า “...ขณะเลือดในกายกำลังพล่าน แก้อัดอั้นตันใจมานาน นิมน้อยปฏิเสธแกมานานแล้ว แกไม่มีทางออก...” [3]

คำบรรยายดังกล่าว เป็นความนึกคิดของเทิ้มทตขณะที่เกิดความต้องการกับแม่หม่าว่า เป็นเพราะถูกนิมน้อยปฏิเสธที่จะมีสัมพันธ์ทางกายด้วย ซึ่งถือว่าบกพร่องในเรื่องที่ต้องปรนนิบัติสามี ไม่เพียงเท่านั้น นิมน้อยที่ปฏิเสธสามีอย่างเทิ้มทต แต่กลับไปมีสัมพันธ์ทางกายกับกรีซ ผู้เป็นลูกเขย ซึ่งเป็นการกระทำที่ไม่ซื่อสัตย์ต่อสามี เช่นเดียวกับดอกแดง ดังเหตุการณ์ที่ว่า

ดอกแดงก็นึกถึงนางสองแขนในใจของนางเช่นกัน เพียงนางเผลอต้วเผลอใจไปตามเพลงต้นหาของพี่เขย ตอนนั้นดอกแดงรู้ว่าอะไรเป็นอะไร รู้ยู่เต็มอกว่ากรีซหลอกเพื่อลวงล้านาง แต่นางสองแขนในตัวนางออกมา ร่ายรำเรีงรำแทนจนอ้อมเอมเกษมสวาทแล้วผละไปในพื้นที่ เมื่อนางสองแขนหลบหายหน้าไปแล้วดอกแดงจึงรู้สึกตัว แต่มันสายไปแล้ว แก้ไขอะไรไม่ได้อีก [3]

เหตุการณ์ดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงความบกพร่องในฐานะภรรยาของดอกแดงที่ไม่มีความซื่อสัตย์ต่อสามี นั่นก็คือสินชัย แต่ไปมีสัมพันธ์ทางกายกับกรีซ ที่เป็นพี่เขย ซึ่งขัดต่อศีลธรรมอันดีงามของสังคมอย่างร้ายแรง และยังเป็น การไม่ให้เกียรติสามีอย่างสินชัยอีกด้วย

2) บทบาทตัวละครชาย

ในนวนิยายเรื่องคนในนิทาน ของกร ศิริวัฒน์ พบบทบาทของตัวละครชายในฐานะที่เป็นบิดา บทบาทตัวละครชายในฐานะที่เป็นสามี และบทบาทตัวละครชายในฐานะที่เป็นลูกเขย โดยส่วนใหญ่บทบาทตัวละครชายในนวนิยายเรื่องคนในนิทานจะมีความอดทนขยันทำงานเพื่อให้ครอบครัวมีกินมีใช้ ไม่อดอยาก อย่างเทิ้มทต กรีซ สินชัย ต่างคนต่างขยันทำงานของตัวเองเพื่อแบ่งเบาภาระในบ้าน เทิ้มทตก็มีอาชีพทำสวนทำนาหากับข้าวให้ที่บ้านได้กิน สินชัยก็มีอาชีพยกยอหาปลาขาย มีปลากลับมาติดมือเสมอ ส่วนกรีซเป็นคนทำงานเก่งคอยช่วยเหลือเทิ้มทตทำงาน แต่กรีซกลับบกพร่องในฐานะสามี เพราะขาดความซื่อสัตย์และไม่ให้เกียรติภรรยาอย่างดอกบวบ ดังเหตุการณ์ที่ว่า

จนกระทั่งบ่ายวันหนึ่งถ้าใครผ่านไปทางโรงซังแห่งริมทุ่งของเทิ้มทต แล้วรู้จักสังเกต และเงี่ยหูฟังเสียงจากโรงซังแห่งสักหน่อยก็จะได้เห็นความเคลื่อนไหวอย่างมีชีวิตชีวาอยู่ในโรงซังแห่งอันโย้ยและได้ยินเสียงครางกระสันสันกระเส่าที่เล็ดลอดออกมาพอได้ยิน และภาพที่ปรากฏต่อสายตาคือโรงซังแห่งค่อยเคลื่อนไหวช้า ๆ โยงเยง ค่อยสั้นแรงขึ้น แรงขึ้นจนกระทั่งโรงซังแห่งแทบพังครืนลงมา ซังแห่งที่คลุมอยู่ข้างบนปลิว่อนกระจัดกระจายไร้ทิศทางราวพายุพัดกระซอก ขณะแว่วเสียงลมหายใจเจ้าออกแรงและเร็วจนน่าตกใจ เสียงครางรัญจวนป่วนจิตอย่างอึดอัดและแผ่วผ่าว ราวกับว่าเสียงที่เล็ดลอดออกมานั้นเป็นเพียงเสียงที่เก็บอั้นไว้ไม่อยู่ และหากมีใครแอบสังเกตตั้งแต่ต้นจนจบก็จะเห็นโรงซังแห่งเขย่ารุนแรงถึงสิบครั้ง แต่ละคร้งห่างกันไม่ถึงสิบนาที แล้วมีเสียงพูดปนเหนื่อยหอบหลุดออกมาเบา ๆ

“คงตายอดตายอยากมานานสิท่า” นิมน้อยพูดพลางหลบหายใจหน้าหน้าวงราววังข้ามทุ่งนามาหลายทุ่ง เศษซังแห่งเปื้อนร่างเต็มไปหมด

“ดอกบวบไม่ยอมให้เลย” กรีซพูดเสียงกระเส่า ใบหน้าลาตัวเปื้อนเศษซังไม่แพ้เรือนร่างเนื้อคล้อยของนิมน้อย [3]

เหตุการณ์ดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงความไม่ซื่อสัตย์ต่อภรรยาของกรีซ ที่แอบไปมีสัมพันธ์ทางกายกับแม่ยายอย่างนิมน้อย และดอกแดง ที่เป็นน้องเมีย และที่ร้ายแรงกว่านั้นเหตุการณ์เหล่านี้เกิดจากความตั้งใจ และเล่ห์เหลี่ยมของกรีซที่ล่อลวงทั้งแม่ยาย และน้องเมีย ให้มีสัมพันธ์ด้วย

การวิเคราะห์บทบาทตัวละครหญิงข้างต้นจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงทุกตัวจะทำหน้าที่ดูแลครอบครัวในด้านงานบ้านงานเรือน และแต่ละคนก็มีบทบาทที่ต้องดำเนินอยู่หลายบทบาทไปพร้อม ๆ กัน จึงทำให้บกพร่องไปบ้างในบาง

บทบาท อย่างน้อย ที่ทำหน้าที่ของแม่ได้ดี แต่กลับบกพร่องในบทบาทของภรรยา ที่พึงต้องปรนนิบัติและซื่อสัตย์ต่อสามี เช่นเดียวกับดอกแดงที่แม่จะปรนนิบัติสามีอย่างดี แต่กลับไปบกพร่องในเรื่องของความซื่อสัตย์ ปล่อยให้กิเลสตัณหาครอบงำจนล้าไปมีสัมพันธ์กับพี่เขย แสดงให้เห็นถึงความไม่สมบูรณ์ของจิตใจคน ที่แม้จะพยายามแค่ไหนก็แพ้ยให้กับห้วงอารมณ์ที่อยู่เบื้องลึกของจิตใจ ส่วนตัวละครชายจะเห็นได้ว่า ตัวละครชายมีหน้าที่หลักในการทำงานเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว และทุกคนทำหน้าที่ส่วนนี้ได้ดีทุกคน แต่เช่นเดียวกับตัวละครหญิง ที่จำต้องพ่ายแพ้แก่ตัณหาที่อยู่ภายในใจอย่างเต็มที่ที่มีสัมพันธ์กับแม่หมา และกรีซที่ล่องลอยทั้งแม่ยายและน้องเมีย ซึ่งเป็นการกระทำที่ไม่ซื่อสัตย์และไม่ให้เกียรติภรรยา มีเพียงสินชัยคนเดียวเท่านั้นที่อยู่ในศีลในธรรมปฏิบัติหน้าที่ในบทบาทของตัวเองได้เป็นอย่างดี แต่นี่ก็เป็นผลพวงมาจากที่ดอกแดงผู้เป็นภรรยาที่ถึงแม้จะเผลอไปมีสัมพันธ์กับกรีซ แต่ก็ปรนนิบัติสามีอย่างไม่ขาดตกบกพร่อง จึงทำให้สามีไม่รู้สึกรู้ขาดหรือต้องการสิ่งใด แสดงให้เห็นว่าหากทุกคนพยายามที่จะรักษาบทบาทหน้าที่ของตัวเองให้ดี ก็จะทำให้เหตุของการกระทำผิดพลาดไปได้บ้าง ซึ่งทั้งเพศชายเพศหญิงหากตกลงปลงใจที่จะอยู่ร่วมกันแล้ว ก็ต้องเกื้อหนุนให้ชีวิตของกันและกันดำเนินไปได้อย่างปกติสุข

เพศวิถี

เพศวิถี ในสังคมไทยถูกตีกรอบด้วยบรรทัดฐานที่ถูกยึดด้วยหลักความเชื่อ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีต่าง ๆ หากผิดไปจากที่กำหนดและยอมรับกันภายในสังคม จะถือว่าเพศวิถีเหล่านั้น “ผิดปกติ” ทันที่ ซึ่งในนวนิยายคนในนิทานของกร ศิริวัฒน์ ได้นำเรื่องเพศทั้งที่ถูกจารีต และที่ผิดแผกไปจากปกติมาแล้ว เช่น การที่มนุษย์มีความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งกับสัตว์ หรือความสัมพันธ์ที่ถูกดำเนินไปโดยไม่คำนึงถึงหลักศีลธรรม นั่นคือการผิดลูกผิดเมียคนอื่น ที่สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการ ความนึกคิด และความรู้สึกของมนุษย์ที่มีอยู่จริงในสังคมได้อย่างน่าสนใจ โดยจะแยกเป็น 2 ประเด็น ดังนี้

1) ความต้องการทางเพศ

จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ์ [6] กล่าวถึงความต้องการทางเพศของเพศไว้ สรุปได้ว่า วัยรุ่นหนุ่มสาวมักมองความสัมพันธ์ระหว่างเพศแตกต่างกัน เห็นได้จากฝ่ายหญิงมักมองความสัมพันธ์ระหว่างเพศในแง่ของความรัก เรียกว่า มองแบบโรแมนติก (Romantic) คือมองแบบอุดมคติ เห็นความรักเป็นสิ่งสวยงาม แต่เพศชายมักมองความสัมพันธ์ระหว่างเพศในแง่ของความใคร่ ซึ่งเป็นการแสวงหาสิ่งกระตุ้นทางเพศ ความพึงพอใจทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์ และความสนุกสนานทางเพศ จึงต้องมีการสัมผัสตะตอง และมีเพศสัมพันธ์กับฝ่ายหญิงเมื่อมีโอกาส จากการวิเคราะห์พบตัวละครที่แสดงออกถึงความต้องการทั้งเพศทั้งหมด 6 ตัว คือ เข้มทวด กรีซ สินชัย ตาหม้อโคกขี้แร่ นิ่มน้อย และดอกแดง โดยมีปัจจัยการเกิดความต้องการทางเพศ ดังนี้ คือ การเห็นรูปลักษณ์เรือนร่าง ความเหงาเปล่าเปลี่ยว และการสัมผัส

การวิเคราะห์ดังกล่าวพบตัวละครที่เกิดความต้องการทางเพศจากการเห็นรูปลักษณ์เรือน ตัวละครที่ผิดแผกมากที่สุดที่นวนิยายเรื่องคนในนิทานคงหนีไม่พ้น เข้มทวด ในตอนหนึ่งขณะที่เข้มทวดบวชเป็นพระแก่นที่นำตัวเองพ้นจากการถูกทำลายของฝูงหนูฝูงนก เข้มทวดเริ่มมีความรู้สึกแปลก ๆ กับแม่หมา ดังคำบรรยายพฤติกรรมของเข้มทวดที่ว่า

...พอเข้มทวดตีกองเบา ๆ สามสี่ที แม่หมาลายขาวแดงตัวอ้วนอวบซึ่งผ่านการมีลูกมาแล้วสองครอกก็วิ่งเหยาะสายหางลู่หูเข้ามาหาอย่างเป็นมิตร ร้องออดอ้อนงัดงาด แหงนหน้ามองเข้มทวด ส่งสายตาวานแยมให้แก่... เข้มทวดเผลอมองหนั้นเนื้ออันเป่งพองใต้หางของมัน พลันแกต้องสะดุ้งเฮือกเหมือนใครเอาถ่านไฟร้อนมาจี้ข้างหลัง ปล่อยกลองตกพื้นตึง ผ้าสบงด้านหน้าติดตัวตุงขึ้นตึงเปี้ยะ เท็ดตตตจใจสุดขีด รีบเอามือตะปบกดข่มเจ้าตัวใหญ่ลงไป ใจเต้นตึงตึงยิ่งกว่าเสียงกลอง... [3]

คำบรรยายดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า เข้มทวดเกิดความต้องการทางเพศจากการสบตาและมองไปยังรูปลักษณ์ของแม่หมา ซึ่งตามธรรมชาติของหมาที่ผ่านการคลอดลูกมาแล้ว จะมีเต้านมขนาดใหญ่กว่าปกติ ทำให้เข้มทวดที่ห่างหายจากความสัมพันธ์ทางกายมานานเกิดพิศวงในตัวแม่หมาได้ง่าย ๆ แม้ตัวเข้มทวดจะรู้สึกแปลกประหลาดในความรู้สึกของตนเอง แต่กลับพ่ายแพ้ต่อตัณหาหาคะที่มอดไหม้อยู่ในสัญชาตญาณดิบของความเป็นมนุษย์ ส่วนดอกแดงที่แม่จะเกิดความต้องการทางเพศจากการมองเห็นแต่ยังคงมีเรื่องอารมณ์ความรู้สึกเข้ามาผสมอยู่บ้าง ดังคำบรรยายพฤติกรรมของดอกแดงที่ว่า

...ดอกแดงยืนวิตน้ำด้วยโพงกาบหมากใกล้กับกริชนได้กลิ่นลมหายใจของกันและกัน วิตไปวิตมาเนื้อตัวเปียกปอนไป บางครั้งหยุดพักเหนื่อยมองหน้ากันใกล้ ๆ ยิ้มให้กัน ดอกแดงรู้สึกได้ว่ามันเป็นยิ้มที่เปิดเผยและเปลือยเปล่าในความรู้สึกของทั้งสองคน ทางที่ถูก ตอนนั้นนางน่าจะถอยความรู้สึกนั้นออกมาก่อน ควรยับยั้งจิตใจเสียแต่เนิ่น ๆ แต่ก็เปล่าเลย แถมยังแกล้งวิตน้ำใส่กันอีก หัวเราะกันครื้นเครง บางครั้งเบี่ยงซ้ายเบี่ยงขวากัน กระแทกกันไปมาจนกลับเฉย คล้ายจะรื่นรมย์ในรสสัมผัสนั้นด้วยซ้ำไป รู้สึกอบอุ่นกรุ่นใจราวอยู่กับชายคนรัก ผ่าโจงกระเบนเปียกน้ำขึ้นมาถึงก้นอันกลมกลิ้งล่อตา ตะเบงมานเนื้อบางก็ขึ้นเปียกเป็นปื้นกว้างตรงหน้าอกอันอวบอ้อม หลายครั้งที่นางผลอมองไปที่ใต้ชายพกของกริชนผู้เป็นที่เขย แล้วคิดเตลิดไปไกล [3]

คำบรรยายดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ดอกแดงเริ่มมีความรู้สึกชอบพอกริชนอยู่ก่อนแล้ว จึงอ่อนไหวเมื่อได้สบตา และรู้สึกเตลิดเกินที่จะหักห้ามใจแม้รู้ว่าขัดต่อศีลธรรม เป็นตัวสะท้อนให้เห็นถึงความอ่อนไหวของผู้หญิง ที่มักพ่ายแพ้ต่ออารมณ์ความรู้สึกภายในจิตใจของตนเอง

การวิเคราะห์ดังกล่าวพบว่า ตัวละครชายและหญิงแม้จะเกิดความต้องการทางเพศจากการเห็นรูปลักษณ์เรือนร่างเหมือนกัน แต่การแสดงออกทางเพศจะต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ดังจะเห็นจากตัวอย่าง คือ ตัวละครชายเมื่อมองไปยังรูปร่างของฝ่ายหญิงแล้วเกิดความต้องการมักจะแสดงความต้องการออกไปทันทีและอารมณ์จะค่อย ๆ เบาลงเมื่อได้ระบายต่างจากตัวละครหญิงที่จะเริ่มจากการรู้สึกเล็ก ๆ น้อย ๆ แล้วค่อย ๆ พุงกระตุกขึ้นเมื่อมีปัจจัยอย่างอื่นร่วมไปด้วย และด้วยสาเหตุจากความเหงาเปล่าเปลี่ยวทำให้ตัวละครทั้งหมดเกิดความต้องการทางเพศกับสุนัขเพศเมีย เนื่องจากจากนี้มันน้อยภรรยาของเขาปฏิเสธการมีสัมพันธ์ด้วย ทำให้ตัวเขาไม่สามารถที่จะปลดปล่อยความต้องการที่สุ่มอยู่ในอกได้ เขาจึงเลือกที่จะระบายความใคร่ลงกับสุนัขเป็นครั้งที่สอง ดังคำบรรยายพฤติกรรมของทั้งหมดที่ว่า

...ขณะเลียดในกายกำลังปล่าน แก้อัดอันตันใจมานาน นิมน้อยปฏิเสธแถมมานานแล้ว แก่ไม่มีทางออก... [3]

คำบรรยายดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า เพราะความเหงาที่ไม่ได้รับการปรนเปรอจากภรรยาทำให้ทั้งหมดมีความรู้สึกทางเพศสูงกว่าปกติ เช่นเดียวกับกริชนที่ภรรยากำลังตั้งครรภ์จึงไม่สามารถมีสัมพันธ์ทางกายด้วยได้อย่างเต็มที่ ทำให้กริชนต้องใช้เล่ห์เหลี่ยมหลอกล่อเพื่อระบายความอัดอั้นกับนิมน้อยผู้เป็นแม่ยาย ดังเหตุการณ์ที่ว่า

...หากมีใครแอบสังเกตตั้งแต่ต้นจนจบก็จะเห็นโรงซังแห้งเขยารุนแรงถึงสิบครั้ง แต่ละครึ่งห่างกันไม่ถึงสิบนาทีก่อน แล้วมีเสียงพูดปนเหนื่อยหอบหลุดออกมาเบา ๆ

“คงตายอดตายอยากมานานสิท่า” นิมน้อยพูดพลางหลบหายใจหนักหน่วงราววิ่งข้ามทุ่งนามาหลายทุ่ง เศษซังแห้งเปื้อนร่างเต็มไปหมด

“ดอกบวบไม่ยอมให้เลย” กริชนพูดเสียงกระเส่า ไบหน้าลำตัวเปื้อนเศษซังไม่แพ้เรือนร่างเนื้อคล้อยของนิมน้อย

“มันกำลังท้องกำลังใส่ชิ้นไปทำแรงแบบนี้ มันก็แห้งกันพอดี” นิมน้อยเสียงสั้นเพราะเหนื่อยล้าเต็มที่ ฟาดูเป็นสีเหลืองซีด [3]

เหตุการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า กริชนรู้สึกเหงาเปล่าเปลี่ยวเกิดความอัดอั้นตันใจมาก ๆ ที่ไม่ได้ระบายความใคร่หาทุกวิถีทางเพื่อจะระบาย เมื่อสบโอกาสจึงไม่ยั้งมือปล่อยปะทุออกมาเต็มที่ ละเลยถึงศีลธรรมอันดีงามของสังคมคือห้ามประพฤตินิดในกาม ห้ามผิดลูกผิดเมียผู้อื่น และไม่คำนึงถึงผลที่จะตามมา

สุดท้ายเกิดจากการสัมผัส เห็นได้จากตอนที่ทั้งหมดสบตากับแม่หมาเขายังพอที่จะหักห้ามใจได้ แต่เมื่อได้สัมผัสไพเราะที่พยายามระงับไว้ก็พุ่งออกมาจนขาดสติ ดังคำบรรยายพฤติกรรมของทั้งหมดที่ว่า

...ทั้งหมดจ้องตามัน ยืนปลายเท้าเขี่ยซี่ข้างของมัน พลันความอบอุ่นจากแม่หมาแผ่เข้ามาสู่ใจ จนแกต้องรีบชักเท้ากลับ ทั้งหมดรู้สึกว่ามันเป็นความรู้สึกแปลกใหม่จนแกรู้สึกประหลาดใจตัวเอง... [3]

พฤติกรรมดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าหลังจากที่ทั้งหมดสัมผัสกับร่างกายของแม่หมา เสมือนเป็นการกระตุ้นอารมณ์อยากของตัวเองให้เพิ่มขึ้นจากเดิม ซึ่งทำให้ทั้งหมดไม่สามารถยับยั้งจิตใจตัวเองได้อีกต่อไป

การวิเคราะห์ความต้องการทางเพศจะเห็นได้ว่า ตัวละครชายและหญิงจะเกิดความต้องการทางเพศได้จากหลายปัจจัย ไม่ว่าจะเป็นการมองเห็น การสัมผัส ความเหงาเปล่าเปลี่ยว หรือแม้กระทั่งการได้ยิน ซึ่งบางตัวละครจะเกิดมาจากหลาย ๆ ปัจจัยมาผสมปนเปกัน เป็นตัวกระตุ้นให้อารมณ์รุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ ตัวละครชายสามารถแสดงความต้องการทางเพศออกมาอย่างอิสระ ต่างจากตัวละครหญิงที่ยังคงมีข้อจำกัดด้านประเพณี วัฒนธรรมต่าง ๆ ที่ตีกรอบไว้ทำให้ไม่สามารถแสดงออกได้อย่างโจ่งแจ้ง ดังที่เห็นในนวนิยายจะพบว่าส่วนใหญ่ตัวละครหญิงจะถูกใช้เป็นเครื่องมือระบายความใคร่ของตัวละครชาย ซึ่งการนำเสนอความต้องการทางเพศของตัวละครชายและหญิงก็มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ตัวละครชายจะเน้นไปยังความรู้สึกทางเพศแบบตรงไปตรงมา แต่ตัวละครหญิงจะมุ่งเน้นไปยังอารมณ์ความรู้สึกเสียมากกว่า ดังนั้นจะเห็นปรากฏในนวนิยายเรื่องนี้ว่าตัวละครหญิงจะใช้ความรู้สึกนำ แต่ฝ่ายชายสามารถแสดงออกทางเพศได้แม้จะไม่ได้รู้สึกรัก

2) ปฏิบัติการทางเพศ

ปฏิบัติทางเพศของตัวละครในนวนิยายคนในนิทานมีทั้งพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เป็นที่ยอมรับและพฤติกรรมทางเพศที่เป็นที่ยอมรับ เมื่อมีตัวละครคนใดในเรื่องที่มีรสนิยมทางเพศที่ผิดแผก ก็จะถูกสังคมประณามถึงการกระทำที่หน้าอาย ซึ่งต่างจากคนที่มีพฤติกรรมทางเพศที่เป็นที่ยอมรับ การกำหนดกฎเกณฑ์การปฏิบัติทางเพศของคนในสังคม เป็นตัวกำหนดที่บอกว่าอะไรผิดและอะไรถูก การกระทำทางเพศแบบไหนที่ถือว่าผิดปกติดังจากคนในสังคมทั่วไป และการกระทำทางเพศแบบไหนที่เป็นที่ยอมรับ ถูกต้องตามจารีตที่ติงามของสังคม ดังคำบรรยายพฤติกรรมของเทิ้มทที่ว่า

...ในชั่ววูบนั้นเทิ้มทจับแม่หมาเอาหัวยัดเข้าในรูกลองเล็กทางด้านที่หนึ่งหน้ากลองขาด ดึงกันแม่หมาเข้าประชิดเบื้องหน้า เปิดชายสบงขึ้นเล็กน้อยแล้วลองตีกลองดู แม่หมาตกใจเริ่มร้องแต่เสียงกลองดังกว่า มันพยายามถอยหลังออกแต่ก้นติดอยู่กับหน้าขาอันแกร่งของเทิ้มท แกทคลองรัวกลองดู เสียงแม่หมาอื้ออยู่ก้องก้องแกยืมพึงใจ ขยับกันแม่หมาให้เข้าทางปรารถนาแล้วเริ่มรัวกลองอีกครั้ง... [3]

พฤติกรรมดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า เทิ้มทพยายามที่จะมีอะไรกับหมา ซึ่งถือได้ว่าเทิ้มทเป็นคนที่มีพฤติกรรมทางเพศหรือความรู้สึกทางเพศที่ผิดแผกไปจากคนปกติทั่วไป และเป็นพฤติกรรมที่ตัวละครในเรื่องต่างต่อต้านและไม่ยอมรับ ดังบทสนทนาที่ว่า

“ว้าย จริงหรือนี่” ผู้หญิงต่างร้องขึ้น ไม่อยากเชื่อว่าคนอย่างเทิ้มททำอะไรเพี้ยนแบบนี้ มันน่าอายมาก
“ถ่อยที่สุด” ผู้หญิงบางคนพูดขึ้น
“ใช่ นรกจากเปรตที่สุด” อีกคนพูดขึ้น แต่เทิ้มทไม่อยากจะรู้ว่าใครพูดหรือ มันไม่มีความหมายกับแกแต่อย่างใด [3]

บทสนทนาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การที่มีตัวละครออกมาว่ากล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเทิ้มทกับหมาว่าเป็นการกระทำที่หน้าอาย เป็นสิ่งการันตีว่าสังคมมีความคิดเห็นกับการมีอะไรกับสัตว์เป็นเรื่องที่หน้าขยะเขยง และเป็นพวกวิปริต เป็นพฤติกรรมที่ผิดปกติหรือผิดธรรมชาติ เช่นเดียวกับคำบรรยายเกี่ยวกับเรื่องเล่าของตัวละครในนิทานที่เทิ้มทเล่าว่า

...จนกระทั่งวันหนึ่ง หญิงสาวจะไปเที่ยวป่าจึงไปขออนุญาตเจ้าเมือง หมามหิมขออนุญาตตามไปด้วย เมื่ออยู่กลางป่าหมาหิมก็ทวงของดีจากหญิงสาว หญิงสาวขัดไม่ได้จึงยอมให้ของดีแก่หมาหิม คือยอมได้เสียกับหมาหิมที่กลางป่า... [3]

การที่หญิงสาวยอมมีเพศสัมพันธ์กับสัตว์ คือ หญิงสาวที่ยอมพลีกายให้หมาหิมอย่างไม่ขัดขืนใจ เมื่อได้คลอดลูกวันหนึ่งลูกชาย เมื่อลูกชายรู้ว่าตัวเองมีพ่อเป็นหมา รับไม่ได้ จึงคิดวางแผนฆ่าพ่อตนเองเพราะความอับอาย หรือแม้กระทั่งการใช้ร่างกายสนองอารมณ์ทางเพศกับคนที่ไม่ใช่สามีหรือภรรยาของกรีซ ผู้เป็นพี่เขย กับดอกแดง ซึ่งเป็นน้องเมีย ดังเหตุการณ์ที่ว่า

“โอ๊ย จับใส่แซ่ไว้เลยดอกแดงเร็วเข้า พี่เจ็บจะตายอยู่แล้ว” กริซพูดเสียงกังวาน บิดตัวเป็นเกลียวอย่าง
ทรมานจนใบหน้าจะกลายเป็นภูตผีปีศาจ

ดอกแดงเองก็เสียววาบลงเบื้องล่างอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน ทำให้นางเข่าอ่อนยวบ พอกิริซร้องเตือนอีกครั้ง
ดอกแดงก็หย่อนนวลน้องทับชายใหญ่ของกริซไว้แน่น หน้าเซ็ดขึ้นหลับตาปี อ้าปากหวิว [3]

เหตุการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ดอกแดงนั้นรู้อยู่เต็มอกว่ากริซหลอกเพื่อลวงล้างนาง แต่ความปรารถนา
ทางกามารมณ์นั้นยิ่งมีมากกว่าความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ตนจึงพลาดท่าเสียทีให้กับกริซผู้เป็นที่เชย และทำให้นางสองแขนที่เป็น
ตัวแทนด้านมืดและกิเลสตัณหากลับออกมาร่ำร้าย ซึ่งนางสองแขนในที่นี้ คือ ตัวละครในหนังตะลุงที่เพิ่มทศเคยเล่าให้ฟัง
นางสองแขนถูกสร้างขึ้นเพื่อเป็นตัวแทนของสิ่งชั่วร้าย

ปฏิบัติการทางเพศข้างต้นจะเห็นได้ว่าการปฏิบัติทางเพศของตัวละครในนวนิยายคนในนิทานมีทั้งพฤติกรรมทาง
เพศที่ไม่เป็นที่ยอมรับและพฤติกรรมทางเพศที่เป็นที่ยอมรับ ทั้งในด้านที่ถูกต้องตามจารีต ด้านความแตกต่างทางเผ่าพันธุ์
และการสนองอารมณ์ทางเพศกับคนที่ไม่ใช่สามีหรือภรรยา หากทั้งหมดเกิดขึ้นในนิทานคงเป็นได้เพียงแค่เรื่องขำขัน แต่
ทว่าเมื่อเกิดขึ้นในชีวิตจริง การมีเพศสัมพันธ์ต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของศีลธรรม หากเกิดด้วยอารมณ์ชั่ววูบ ปัญหาที่ตามมา
ย่อมส่งผลเสียมากกว่าผลดี

ความขัดแย้ง

ความขัดแย้งสามารถเกิดได้จากหลายปัจจัย ไม่ว่าจะเป็นจากบุคลิกภาพ การป้องกันตนเอง สิ่งแวดล้อม และการ
เก็บบท ส่วนใหญ่จะมาจากปมและความกลัวที่ติดอยู่ในใจ กลัวผู้คนดูถูก กลัวการถูกยั่วล้อ และกลัวสังคมตีตราว่า แผลง
ประหลาดจากคนอื่น ๆ และเช่นเดียวกับการที่เจอกับสิ่งที่แตกต่างจากตนเองก็จะรู้สึกต่อต้านและเกิดการไม่ยอมรับ ส่งผล
ทำให้เกิดความขัดแย้งและต่อต้านกับบุคคลนั้นไปโดยปริยาย โดยการวิเคราะห์จะแบ่งออกเป็น 2 ประเด็น ดังนี้

1) สาเหตุการเกิดความขัดแย้ง

ความขัดแย้งสามารถเกิดได้จากหลายปัจจัย ไม่ว่าจะเป็นจากบุคลิกภาพ การป้องกันตนเอง สิ่งแวดล้อม และการ
เก็บบท ส่วนใหญ่จะมาจากปมและความกลัวที่ติดอยู่ในใจ กลัวผู้คนดูถูก กลัวการถูกยั่วล้อ และกลัวสังคมตีตราว่าแผลง
ประหลาดจากคนอื่น ๆ ซึ่งความขัดแย้งที่ถูกนำเสนอให้เห็นเด่นชัดที่สุดในเรื่องก็คือ ความขัดแย้งระหว่างเพิ่มทศกับกริซ ที่
เกิดจากการที่กริซบังเอิญไปเห็นเพิ่มทศขณะที่กำลังมีสัมพันธ์กับแม่หมา กริซจึงใช้เรื่องนี้ข่ม และกดเพิ่มทศอยู่ตลอดเวลา
ดังเหตุการณ์ที่ว่า

...เพิ่มทศไม่อยากจะยกดอกบวบให้กริซ แต่นิมน้อยรีบตบปากรับค่าง่ายตาย โดยไม่ถามเพิ่มทศและดอกบวบ
สักคำ แถมยังนั่งวันแต่งงานเรียบร้อย เมื่อพ่อแม่ของกริซกลับไปแล้ว เพิ่มทศจึงได้ระบายความในใจออกมาพร้อม
ตำหนินิมน้อยว่าควรถามลูกสาวสักคาก่อนว่ายินยอมพร้อมใจหรือไม่ มิใช่หักดาบพริ้วด้วยเขาแบบนั้น นิมน้อย
ผู้ไว้ผมสั้นเสมอหูแสดกลางย่อนกลับทันที่ว่า

“คนตาบอดเท่านั้นแหละที่มองไม่เห็น พ่อมีมมองไม่ออกหรือว่าดอกบวบกับกริซมันชอบพอกันมานานแล้ว
กริซเป็นคนฉลาดทันคน กล้างานดี มันคงเป็นหัวหน้าครอบครัวที่ดีได้อีกในอนาคต อีกอย่างเทือกเขาเหล่ากอฝ่าย
เขาเราก็เห็นอยู่ว่าไม่ได้สิ้นไร้ไม้ตอก มีคนนับหน้าถือตาพอตัวอยู่ ว่าแต่ขัดข้องเรื่องอะไร หรือกลัวเสียทำให้ลูกเขย
ในอนาคตหือ” นิมน้อยพูดแทงใจดาเพิ่มทศ เสียงที่ผ่านคำพาดในปากทั้งแก่งและบิดเบี้ยวเหมือนที่เคยเป็น

เพิ่มทศอึดอัดหงุดหงิดเต็มอกแต่จำต้องกลืนกล้ำฝืนยอมพูดอะไรไม่ออกเหมือนน้ำท่วมปาก ว่าไปแล้วสิ่งที่
นิมน้อยพูดไปนั้นล้วนแต่มีเหตุผลชวนรับฟัง แก่ไม่ควรเอาเรื่องไม่เป็นเรื่องส่วนตัวมาเป็นเรื่องสร้างความลำบากใจ
ให้กับลูกเมียในที่สุดเพิ่มทศจายอมยกดอกบวบให้กริซ [3]

จากเหตุการณ์ดังกล่าวจะเห็นว่า สถานการณ์ของเพิ่มทศตอนนี้เสมือนไก่ที่ตกอยู่ในกามือของกริซ หากวันใดวัน
หนึ่งกริซเกิดเผยความลับนั้นออกไปชีวิตเพิ่มทศอาจจะย่อยยับไปในทันที เพิ่มทศจึงเกิดการต่อต้านและไม่ลงรอยกับกริซ

พยายามไม่ให้กรีซเข้ามาบีบบทบาทใด ๆ ในพื้นที่ของตนเองเป็นกลไกการป้องกันตัวเองเมื่อเริ่มรู้สึกว่าจะไม่ปลอดภัยกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่เพิ่มทดกลับหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะกรีซกับลูกสาวตัวเองชอบพอกัน สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นพ่อและสามีที่มีคุณธรรมน่าใจเพราะแม้จะไม่เห็นพ้องต้องใจ แต่หากนั่นเป็นความต้องการและความสุขของลูกเมียก็ยอมโอนอ่อนให้ได้ อีกนัยหนึ่งก็เพราะตนเองนั้นมีซนกัดหลังแล้วยังเป็นซนที่ไม่สามารถพูดถึงแล้วเอามากกล่าวอ้างได้ เพิ่มทดเลือกที่จะเก็บความคับข้องใจไว้ เพื่อปกป้องความน่าอัปอายของตัวเองไว้

2) การจัดการความขัดแย้ง

วิธีที่ดีที่สุดที่ตัวละครใช้จัดการกับความขัดแย้ง คือ การยอมให้ ซึ่งเป็นวิธีที่นุ่มนวลที่สุด ถือเป็นการลดความขัดแย้งที่เริ่มจากการระงับอารมณ์โกรธที่มีอยู่ในจิตใจของตนเอง เป็นวิธีที่ทำได้ง่ายและเกิดผลกระทบต่อบุคคลอื่นได้น้อยที่สุด ต่างจากการเอาชนะที่ยิ่งทำความขัดแย้งก็ยิ่งบานปลายและรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ ส่วนการจัดการความขัดแย้งโดยการร่วมมือ ซึ่งในนวนิยายที่พบเป็นการร่วมมือที่จะยุติความขัดแย้งด้วยการต่อสู้กัน เกิดเพราะทนต่อความกดดันที่มีอยู่ไม่ไหว จึงตกลงร่วมมือกันจบปัญหาแม้จะรุนแรง แต่ก็สามารถจัดการความขัดแย้งให้จบสิ้นไปได้ ดังเหตุการณ์ที่ว่า

...แต่ละวันสินชัยคิดถึงแต่เรื่องงานของเขา คิดถึงเรื่องยกยอหาปลาชาย เขาตระหนักดีว่าแม่ยายไม่ได้ปลื้มเขานัก เพราะเขาไม่ยอมทำสวนทำน่านอง สินชัยยังจำเหตุการณ์เล็ก ๆ ในคืนหนึ่งได้ไม่เคยลืม แม้จะเป็นเรื่องเล็กน้อยก็ตาม แต่เขาอดคิดไม่ได้สักที

ขณะที่ทุกคนนั่งล้อมวงกินข้าวกันนั้น เขากินข้าวขามพูนถึงสองชามเพราะหิวมาก ตอนกลางวันเขาไปตัดไม้เสมีดมาซ่อมคอกวัว เพราะเห็นว่าไม้กั้นคอกวัวชำรุดอยู่หลายอัน วัวหลุดจากคอกให้ตามหากันร่วนมาแล้ว เขาตัดไม้เสมีดเกือบทั้งวัน ข้าวเที่ยงก็ไม่ได้กิน ทั้งตัดและลอกเปลือกไม้เสมีดด้วย แบกกลับถึงเรือนค่ำพอดี หิวไส้แทบขาด นิมน้อยผู้เป็นแม่ยายเห็นเช่นนั้นก็พูดขึ้นกลางวงอาหารทันที

“ไม่อยากทำนากินข้าวน้อยหน้อยก็ได้” นิมน้อยพูดไม่เกรงใจ ไม่มองหน้า

สินชัยได้ยินถึงกับเปิบค้ำคาปาก กลืนข้าวไม่ลง ดิที่เพิ่มทดพูดขัดจังหวะไว้ก่อนเรื่องถึงไม้บานปลายสินชัยรู้สึกเจ็บปวดและน้อยใจมาก ดังนั้นเขาต้องยืนหยัดในสิ่งที่เขาทำ เพื่อให้ทุกคนเห็นว่ากรายกยอหาปลาที่ทำเป็นอาชีพหลักก็ได้ สามารถมีรายได้เลี้ยงครอบครัว ไม่แพ้อาชีพการทำนา [3]

เหตุการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า สินชัยเลือกที่ยอมให้นิมน้อยโดยไม่ได้ตอบที่นิมน้อยต่อว่าตน แต่กลับยืนหยัดในอาชีพที่ทำ และขยันทำมาหากินแสดงให้เห็นนิมน้อยเห็นถึงความตั้งใจเป็นการเอาใจให้นิมน้อยใจอ่อนและยอมรับในตัวตนและอาชีพของตัวเอง

การวิเคราะห์ความขัดแย้งของตัวละครพบสาเหตุการเกิดความขัดแย้งทั้งหมด 4 สาเหตุ คือ จากบุคลิกภาพ การป้องกันตนเอง สิ่งแวดล้อม และการเก้บกด ซึ่งตัวละครแต่ละตัวก็มีวิธีการแก้ปัญหาที่แตกต่างกันไปตามเหตุการณ์ของความขัดแย้งนั้น ๆ ดังที่พบในนวนิยายคนในนิทาน มีอยู่ 3 วิธี คือ การเอาชนะ การร่วมมือ และการการยอมให้ ซึ่งทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับลักษณะนิสัย ความเป็นอยู่ และสิ่งแวดล้อมรอบตัวของบุคคลนั้น ๆ เหตุการณ์ที่เห็นถึงความแตกต่างของการจัดการกับปัญหาได้อย่างชัดเจนก็คือ เรื่องราวที่เพิ่มทดมีความสัมพันธ์กับหมา มีบุคคลลวงรื้ออยู่สองคน คือกรีซกับสินชัยกรีซที่เป็นคนไม่ยอมคน เคียดแค้น เจ้าเล่ห์ ใช้เรื่องราวเหล่านั้นข่มขู่เพิ่มทดให้ตกอยู่ในอำนาจของตน ต่างจากสินชัยที่เป็นคนซื่อตรง จริงใจ เลือกที่จะเก็บความลับนั้นไว้และช่วยรับฟังปัญหาที่เพิ่มทดประสบอยู่เพื่อให้เพิ่มทดระบายความอัดอั้นตันใจกับตนได้ กล่าวได้ว่าหากต่างคนต่างให้เกียรติซึ่งกันและกันปัญหาต่าง ๆ นานา ก็จะไม่เกิดขึ้น และการยอมให้ถือได้ว่าเป็นการลดความขัดแย้งได้ดีที่สุด เพราะสามารถเริ่มต้นจากของตัวเอง สะท้อนให้เห็นได้ว่าเราสามารถลดความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้นได้ หากรู้จักระงับอารมณ์ของตัวเอง และให้เกียรติซึ่งกันและกัน ซึ่งจะทำให้การอยู่ร่วมกันในสังคมของเรานั้นดำเนินไปอย่างปกติสุข

สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ตัวละครในนวนิยายคนในนิทานของกร ศิริวัฒน์พบว่า พฤติกรรม บทบาท เพศวิถี และความขัดแย้งต่าง ๆ ของตัวละครจะมีความเกี่ยวเนื่องกันเป็นห่วงโซ่ เช่น ตัวละครที่มึนตึ๋ม ที่มีบทบาทเป็นบิดา และสามี จะมีความเป็นผู้นำ มีความขยัน และรู้จักประหยัคคอดออม เพราะหน้าที่ดูแลภรรยาและลูก อยู่ในความรับผิดชอบของเขา ซึ่งถือว่าเขาได้ทำหน้าที่ทั้งสองได้ดี ซึ่งบางตัวละครอย่างกริชที่บทพร่องในบทบาทสามีเพราะใช้เล่ห์เหลี่ยมหลอกล่อให้น้องเมียอย่างดกแดง และแม่ยายนั่นก็คือ นิมน้อมมีสัมพันธ์ลึกซึ้ง แสดงให้เห็นว่าเพราะพฤติกรรมเจ้าเล่ห์เพทุบาย เห็นแก่ความสุขส่วนตัว ทำให้ภรรยาต้องเสียใจ จะเห็นตัวละครหนึ่งตัวจะมีบทบาทภายในสังคมมากกว่าหนึ่งบทบาท อย่างน้อยทุกคนต้องเป็นลูก เป็นสามี หรือเป็นลูกเขย ดังนั้น จึงเป็นเรื่องธรรมดาที่อาจจะบทพร่องในบทบาทใดบทบาทหนึ่งไปบ้างแสดงให้เห็นถึงความเป็นมนุษย์ปกติธรรมดาที่อุดมไปด้วยรัก โลภ โกรธ หลง มีความดีและไม่ดีประกอบร่างสร้างอยู่ เป็นเรื่องนัยสำคัญที่ผู้เขียนพยายามจะนำเสนอผ่านพฤติกรรม เรื่องเพศ และความขัดแย้งต่าง ๆ ซึ่งหากมองเข้าไปมีตัวละครหนึ่งที่จะไม่เป็นที่พูดถึงเท่าไรอย่างสินชัย ที่ดำรงชีวิตอยู่อย่างเรียบง่ายตามแบบฉบับของตนเอง แม่ยายจะไม่ชอบหน้าเขา เขาก็จัดการความขัดแย้งนั้นโดยการยอมให้และพิสูจน์ด้วยการตั้งใจทำงานให้แม่ยายได้เห็น และหันมาเอ็นดูเขาในสักวัน เช่นเดียวกับเรื่องที่เทิ้มทอมีความสัมพันธ์กับแม่หมา สินชัยเองก็รู้แต่ไม่ได้นำไปเป็นเครื่องมือหาผลประโยชน์ให้กับตนเองแต่อย่างใด การใช้ชีวิตด้วยความเรียบง่ายของสินชัย อาจเป็นตัวอย่างสำคัญที่ผู้เขียนต้องการชี้ให้เห็น และนำไปเป็นแบบอย่างในการดำรงชีวิต

นวนิยายเรื่องคนในนิทานยังสะท้อนให้เห็นถึงจิตใจด้านมืดที่มีอยู่ในตัวละครเกือบทุกตัวในนวนิยายเรื่องนี้ และการพยายามหาความชอบธรรมให้กับความผิดของตัวเอง เป็นกลไกการเอาตัวรอดจากความรู้สึกผิด เห็นได้จากเทิ้มทอที่คอยเล่านิทานความสัมพันธ์ของคนกับสัตว์ เพื่อปลอบตัวเองว่านั่นเป็นสิ่งที่ธรรมดา เพราะความสัมพันธ์ระหว่างคนกับสัตว์นั้นถูกนำมาแต่งเป็นเรื่องเล่าตลกขบขัน และเป็นที่ยอมรับของผู้ฟัง แต่เมื่อมันเกิดขึ้นจริง ๆ ตรงหน้ากลับกลายเป็นเรื่องน่ารังเกียจ เป็นเพราะในโลกของความเป็นจริง มีกรอบที่เรียกว่าคุณธรรม จริยธรรม ศีลธรรม คอยกำกับไว้อยู่ และมีเรื่องบาปบุญคุณโทษเข้ามามีส่วนด้วย ความแปลกประหลาดที่อยู่ในนิทานจึงไม่เหมือนที่คิดจะเกิดขึ้นในชีวิตจริง และในสังคมที่ดำรงอยู่ และนอกจากนี้ผู้เขียนได้ย้ำเตือนถึงเรื่องบาปบุญคุณโทษ เห็นได้จากผลกระทบของกริชที่ต้องระเห็จออกไปจากหมู่บ้าน เพราะถูกประณามในการกระทำอันน่ารังเกียจ และการให้อภัยซึ่งเป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งของสังคมไทย ดังที่คนในหมู่บ้านให้อภัยเทิ้มทอ เทิ้มทอให้อภัยภรรยา สินชัยให้อภัยดกแดง

นวนิยายเรื่องคนในนิทาน ของกร ศิริวัฒน์ ได้ทำหน้าที่สื่อสาร สะท้อน และเป็นเรื่องราวย้ำเตือนผู้คนในคนสังคมให้ตระหนักถึงการมีชีวิตมากยิ่งขึ้น ความขัดแย้งอาจจะไม่เกิดขึ้นหากเรารู้จักที่จะหันมามองความบกพร่องของตนเองบ้าง และยอมรับในความไม่สมบูรณ์แบบของสังคม และเพื่อนร่วมโลก ร่วมสังคม ที่ต่างขนานนามว่าเป็นมนุษย์ที่ยากสุดลึกถ้าจะเข้าใจ

เอกสารอ้างอิง

- [1] บุญเหลือ เทพสุวรรณ, ม.ล. (2529). *แว่นวรรณกรรม*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- [2] มาโนช ดินลานสกุล. (2547). *การอ่านและการเขียนบันเทิงคดี*. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- [3] ธเนศ เวศร์ภาดา. (2561). *วรรณศิลป์เรื่องเล่า พบนักเขียนนวนิยายรางวัลซีไรต์รอบคัดเลือก 2561*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น. สืบค้นเมื่อ 02 ตุลาคม 2562, จาก<http://www.praphansarn.com>.
- [3] กร ศิริวัฒน์. (2561). *คนในนิทาน*. พิมพ์ครั้งที่ 3. ปทุมธานี : นาค.
- [4] กาญจนา อายุวัฒน์ธนชัย. (2561). *ล้วงลึกถึงสัญญาชตาณาวิตถาร*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โพสต์ทูเดย์. สืบค้นเมื่อ 04 ตุลาคม 2562, จาก<http://www.posttoday.com>.
- [5] ยศ สันตสมบัติ. (2548). *เพศสถานะและเพศวิถีในสังคมไทย*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [6] จันทรีวิภา ดิลกสัมพันธ์. (2543). *เพศศึกษา*. กรุงเทพฯ : ศิลปาบรรณาการ.